

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/51/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123239083
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123239083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, so sídlom Hurbanova 16, Žilina, dieťa matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/XX, F., a otca: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, G., o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 3P/58/2023-229 zo dňa 25. novembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 3P/58/2023-229 zo dňa 25. novembra 2024 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX nasledovne:

Každý párný týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod.

Počas vianočných sviatkov a prázdnin každý párný rok od 24.12. od 15:00 hod. do 28.12. do 18:00 hod.

Každý nepárný rok od 22.12. od 09:00 hod. do 24.12. do 15:00 hod., a od 30.12. od 09:00 hod do 02.01. do 18:00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka.

Počas letných prázdnin:

· od 01.07. od 09:00 hod. do 08.07. do 18:00 hod.,

· od 22.07. od 09:00 hod. do 29.07 do 18:00 hod.,

· od 12.08 od 09:00 hod. do 19.08. do 18:00 hod.

Počas veľkonočných sviatkov a prázdnin:

-

každý nepárný rok od piatka od 15:00 hod. do pondelka do 17:00 hod.

Počas uvedených sviatkov a prázdnin stretávanie otca s maloletou tak, ako je upravené v bežnom roku neprebieha.

Otec si maloleté dieťa prevezme od matky v mieste bydliska matky a odovzdá matke v mieste bydliska matky.

II. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 16.02.2022, č. k. 9P/203/2021-111 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozsudkom zo dňa 16.02.2022 súd upravil na základe dohody rodičov styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., počas Vianoc každý kalendárny rok od 23. decembra od 9.00 hod. do 24. decembra 15.00 hod. a 26. decembra od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 31. decembra od 9.00 hod. do 2. januára nasledujúceho kalendárneho roka do 18.00 hod. s tým, že otec si prevezme maloleté dieťa v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia ho matke odovzdá v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi ho odovzdať. Zo zápisnice z tohto pojednávania zo dňa 16.02.2022, sp. zn. 9P/203/2021, okresný súd zistil, že dieťa v čase poslednej úpravy ešte len začínalo navštevovať škôlku, otec bol v tom čase živnostník od januára 2021, predtým pracoval ako stolár v Taliansku, matka v tom čase na pojednávaní vypovedala, že otcovi umožňuje stretávať sa s maloletou aj nad rámec dohody, ako chce aj nad rámec dohody a tiež, že dieťaťu styk zakazovať nebude.

3. Uznesením zo dňa 08.07.2024 okresný súd na návrh otca nariadil vo veci neodkladné opatrenie, ktorým osobitne upravil stretávanie sa otca s maloletou počas letných prázdnin, a to nasledovným spôsobom - od 11.07.2024 od 16:00 hod. do 14.07.2024 do 18:00 hod.; od 25.07.2024 od 16:00 hod. do 28.07.2024 do 18:00 hod.; od 08.08.2024 od 16:00 hod. do 11.08.2024 do 18:00 hod.; od 22.08.2024 od 16:00 hod. do 25.08.2024 do 18:00 hod.; s tým, že otec maloleté dieťa prevezme v čase začatia styku v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho odovzdá matke v mieste jej bydliska.

4. Okresný súd s poukazom na § 28 ods. 1 a 2 zákona o rodine, § 36 ods. 1 zákona o rodine, § 24 ods. 4 a 5 zákona o rodine, § 25 ods. 1 až 2 zákona o rodine, § 36 ods. 1 zákona o rodine, § 62 ods. 1 až 5 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine, § 77 ods. 1 zákona o rodine, § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku a vykonané dokazovanie rozhodol tak ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia.

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, stretávať sa s týmto dieťaťom, je jedným z jeho základných práv. Na rozdiel od iných rodičovských práv a povinností môže súd upraviť styk rodiča s dieťaťom len vtedy, ak sa rodičia v tejto otázke nedohodli. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom. Len ich vzájomné pozitívne pôsobenie v rámci výchovného procesu dáva záruku riadneho vývoja dieťaťa. Výchovné pôsobenie len zo strany jedného rodiča má spravidla za následok nedostatky správania a myslenia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, uplatňuje pri styku s ním svoju úlohu pri výchove dieťaťa danú mu v § 26 zákona o rodine. Úlohou druhého rodiča, ktorý maloleté dieťa vychováva, je okrem iného, aby so zreteľom na záujem dieťaťa, ktorý je prioritný, vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s dieťaťom. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa článku 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa.

6. V prípade, keď súdy rozhodujú o úprave styku rodičov s dieťaťom, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s obidvoma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie vzťahov je spravidla vždy v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 2298/15 bod 16, L ÚS 3216/13, II. ÚS 3765/11).

7. Podľa okresného súdu od posledného súdneho rozhodnutia zo dňa 16.02.2022, ktorým bolo rozhodnuté o úprave stretávania otca a došlo k tak podstatnej zmene pomerov s ohľadom na to, čoho sa otec v konaní domáhal, že je v záujme maloletej, aby ich styk s otcom bol počas sviatkov a prázdnin primerane rozšírený. Maloletá od poslednej úpravy stretávania je v období aktívneho rastu, no i keď naďalej navštevuje škôlku, je v životnom období, keď nastávajú zmeny v tom smere, že sa postupne učí odpútať od matky ako v jej živote primárnej vzťahovej osobe, a s ktorou má vytvorenú hlbokú vzťahovú väzbu.

8. Okresný súd rozhodol autoritatívne, nakoľko rodičia nedospeli od podania návrhu otca rodičovskej dohode na informatívnom stretnutí pred koordinátorkou pre Cochem, ani na dvoch súdom nariadených súdnych pojednaniach. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že komunikácia medzi rodičmi je

konfliktná, pričom súčasťou ich komunikačnej bariéry je práve nedostatočná schopnosť porozumieť myšlienkam a názorom rodičov voči sebe. Rodičia si nie sú schopní ustupovať vo veciach, ktoré sa týkajú trávenia času s dcérou, pričom rodičia nepozerajú na najlepší záujem dieťaťa, ale na svoje právo tráviť s maloletou čas, pričom zvädzajú medzi sebou mocenský súboj o väčší nárok na rozhodovanie o čase maloletej. Toto vytvára konfliktné situácie, ktorých riešenie je jednoducho v tom, že rodičia zmenia pohľad na čas, ktorý má A. tráviť s druhým rodičom. Styk sa od poslednej súdnej úpravy styku realizoval v zásade podľa rozsudku, pričom rodičia si neboli schopní robiť ústupky počas prázdnin alebo sviatkov.

9. Zákonná úprava je koncipovaná jednoznačne, a to v zmysle budovania a rozvíjania vzťahu toho rodiča, ktorý nemá maloleté dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti, pričom súd je povinný vytvoriť k danému tie najpriaznivejšie podmienky. Najdôležitejšou z týchto podmienok je vytvorenie priestoru, v ktorom bude môcť tento rodič nerušene realizovať svoj styk s maloletým dieťaťom, nakoľko len v rámci realizácie styku rodiča s dieťaťom je možné budovať a rozvíjať vzťahy medzi nimi a uplatňovať výchovný vplyv druhého rodiča na dieťa. Od uvedeného odvíjal svoje rozhodnutie i súd, ktorý pri svojom rozhodovaní vychádzal jednak zo znenia zákona, ktorý jednoznačne upravuje nielen možnosť, ale aj povinnosť vytvoriť takémuto rodičovi podmienky pre realizovanie jeho styku s maloletým dieťaťom cestou súdneho rozhodnutia, ktoré mu tento priestor poskytne a upraví pravidlá jeho styku s dieťaťom a jednak z celkovej situácie a vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom, ktoré má svoje nezastupiteľné miesto a dôležitosť pri úprave styku rodiča s dieťaťom.

10. Na strane maloletej A. ani jeho otca ako rodiča, ktorý je nositeľom práva realizovať styk s maloletým, neboli vykonaným dokazovaním zistené žiadne okolnosti, pre ktoré by nemohol byť styk otca s maloletou rozšírený a realizovaný v rozsahu, ktorého sa otec domáha, a ktorý zodpovedá podľa okresného súdu v zásade skôr užšej ako štandardnej úprave styku rodiča s dieťaťom, a to i s ohľadom na vek maloletej. Ako bolo podané správou RPPS zo dňa 21.10.2024, i keď maloletá na množstvo otázok odpovedala „neviem“, možno aj z dôvodu, že sa chce vyhnúť komunikácii o otcovi a z dôvodu obavy konfrontácie zo strany matky, maloletá verbalizovala, že s otcom rada trávi čas aj počas víkendov, pričom otec jej zabezpečí plnohodnotný program, pri ktorom sa maloletá zabaví a oddýchne si.

11. Aj s ohľadom na uvedené okresný súd vyhodnotil matkou navrhovaný rozsah styku otca s maloletou ako bezdôvodne obmedzujúci a nemajúci podklad v skutkovom stave tak, ako ho súd zistil a vyhodnotil v rámci konania. Nakoľko súd vykonaným dokazovaním nezistil na strane maloletej žiadne špecifické dôvody (zdravotný či psychický stav), tieto skutočnosti nie sú dôvodom pre obmedzovanie kontaktu dieťaťa s druhým rodičom, ktorý na dôvažok má záujem a aj dostatočné schopnosti participovať aj na tejto časti života maloletého dieťaťa a nie je dôvod, aby uvedené nebolo tomuto rodičovi umožnené. Podstatne je potrebné uviesť, že aj keď matka v priebehu konania poukazovala na tú skutočnosť, že maloletá trpí Aspergerovým syndrómom, a preto treba k úprave stretávania s ňou pristupovať osobitne citlivo, táto diagnóza maloletej v priebehu konania nebola diagnostikovaná, pričom matka potvrdila, že maloletej toto ochorenie nebolo potvrdené, pričom sa nezúčastňuje ďalšej diagnostiky v tomto smere. I keď vo všeobecnosti ani takéto ochorenie samo osebe by nemalo vo všeobecnosti mať vplyv na rozhodnutie o rozšírení styku otca s maloletou, no bolo by to potrebné zvážiť v kontexte ostatných okolností.

12. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o konkrétny rozsah styku otca s maloletou bežný styk súd v priebehu roka, tak okresný súd ponechal bez zmeny, keďže ani jeden z rodičov sa toho nedomáhal, preto zostal nezmenený, teda v rozsahu každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., no pre právnu jasnosť bol zmenený výrok posledného súdneho rozhodnutia o úprave styku v celom rozsahu.

13. Pokiaľ išlo o úpravu styku otca s maloletou A. počas letných prázdnin, nebol dôvod, aby bol tento styk upravený v užšom, než v rozsahu, ktorého sa otec domáhal. Vo všeobecnosti možno uviesť, že letné prázdniny sú obdobím, kedy deti nie sú zaťažované povinnosťami a svoj čas môžu venovať oddychu, voľnočasovým aktivitám a tráveniu času s rodičmi a ich rodinami. Je to zároveň čas, počas ktorého rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti, môže rozvíjať a upevňovať svoj vzťah s dieťaťom počas dovoleniek a prázdninových aktivít, ktoré prirodzene majú v sebe potenciál zblížiť dieťa s takýmto rodičom. I keď maloletá počas posledného zisťovania jej názoru, ako bolo podané správou zo šetrenia pomerov zo dňa 21.11.2024, sa vyjadrila, že chce k otcovi chodiť tak ako je tomu aj teraz, súd síce naň prihliadol (§ 38 ods. 1 CMP), no nerozhodol podľa neho, a to predovšetkým, preto, že maloletá prakticky inú úpravu ani nemá zažitú (napríklad v rozsahu 7

dní strávených s otcom počas letných prázdnin), a preto súd chápe určitú opatrnosť, či rezervovanosť z jej strany, ako i to, že vnímanie času v jej veku môže byť odlišné. Súd však na tento názor nepovažoval za smerodajný, aj preto, že podľa okresného súdu do istej miery bol, či už vedome alebo nevedome, prevzatým názorom matky, s ktorou má hlbokú citovú väzbu, a ktorú nechce celkom prirodzene nechce sklamať. No i vzhľadom na to, že úprava stretávania sa s otcom počas letných prázdnin smeruje k tomu, aby bola požiadavka rovnakej rodičovskej starostlivosti, čo najviac naplnená, a čo nepochybne aj v záujme maloletého dieťaťa, ktoré má právo na starostlivosť zo strany oboch rodičov.

14. Rovnako tak okresný súd upravil styk otca s maloletým počas jarných, veľkonočných a zimných prázdnin, v ktorom v plnom rozsahu zohľadnil štandardnú úpravu styku tak, ako vyplýva i zo súdnej praxe. Pokiaľ ide o úpravu stretávania sa otca s maloletou počas vianočných sviatkov v období, táto už bola upravená ostatným rozsudkom. Okresný súd pristúpil k jej zmene s ohľadom na požiadavku otca rozšírenie sa stretávania v období vianočných sviatkov od 22.12. od 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka tak, aby čas strávený s oboma rodičmi bol rovnomerne rozvrhnutý, aby každý z rodičov mal pravidelne (párny resp. nepárny rok) časový priestor prežiť či sláviť na jednej strane Štedrý večer a vianočné sviatky alebo na druhej strane Silvester a oslavy príchodu nového roka s maloletou. Je namieste, aby maloleté dieťa malo možnosť prežiť a sláviť tieto sviatky aj s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti. Rovnaká úvaha viedla okresný súd k úprave styku otca s maloletou počas veľkonočných sviatkov, ktorej sa otec taktiež domáhal. Preto okresný súd upravil styk otca s maloletou počas prázdnin a sviatkov so striedaním medzi rodičmi v párnom a nepárnom kalendárnom roku, aby ani jeden z nich nebol ukrátený na trávení času s maloletou počas tohto obdobia. Úprava styku otca s maloletou A. stanovená rozsudkom je len tá, ktorá sa musí realizovať pod následkom výkonu rozhodnutia. Je samozrejme v kompetencii rodičov, aby si v prípade potreby a ochoty upravili realizáciu styku otca s maloletým aj inak. Okresný súd vyzýva oboch rodičov k vzájomnej tolerancii a pochopeniu tak, aby otázka realizácie styku otca s maloletou nemusela byť už v budúcnosti riešená súdnou cestou, keďže je v najlepšom záujme maloletej dieťaťa, aby sa na tejto otázke rodičia dohodli. Okresný súd zároveň v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 16.02.2022, č.k. 9P/203/2021-111, ktorým bol styk otca s maloletou naposledy upravený na základe dohody rodičov. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

15. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka, ktorá s ním nesúhlasila. Nakoľko otec maloletej nejvil záujem o dcéru už od jej narodenia, maloletá nie je naňho navyknutá. Čo sa týka zdravotnej starostlivosti, výchovy, učenia sa nových vecí, prvých slov, dospievania, záujmu povinnej predškolskej dochádzky, či učenia sa nových športových aktivít, vo všetkom na dcéru sama a všetko ju naučila. Či je to bicyklovanie, korčuľovanie, lyžovanie, plávanie. Prejavuje záujem iba na papieri. Dcéra nemá u otca takú starostlivosť, akú maloleté dieťa potrebuje a má mať. Dcéra víkend čo víkend príde od otca chorá. Neustále zanedbáva zdravotnú starostlivosť. Otec maloletej stále potrebuje „ubližovať“ matke cez dieťa, pretože vie, že dcéra je pre ňu všetkým. V jednej sms komunikácii sa priznal, že návrh na súd podal preto, lebo asi rok dozadu bola podať naňho trestné oznámenie na políciu kvôli ublíženiu na zdraví a „podrazila som mu kolená“. Ako dôkaz priložila aj sms správu. Otec poňal boj o dcéru pojmom bojovať nie o dcéru zdravým spôsobom, pretože existujú telefóny, a keby chcel, vynaložil by to úsilie. Otec chce, ale bojovať s matkou formou súdov, pretože ako otec nárok na dcéru má. Otec si všetko vybaví, či na políciu, alebo na úrade práce, kde absolvovali referát rodiny, kde pani psychologička písala nie zistenia, ale dojmy z jej osoby a z dvoch stretnutí s matkou, nemohla urobiť takéto závery. Taktiež dcéra absolvovala tieto stretnutia iba štyri. Nesúhlasí s vyjadreniami pani psychologičky na úrade práce. Zámerom týchto stretnutí bolo spísať rodičovskú dohodu, dohodnúť sa s otcom maloletej, nájsť nejaké riešenia, aby vedeli ako rodičia majú spolu komunikovať, apelovala na to, no pani psychologička to brala na ľahkú váhu. Otec maloletej však nechcel spolupracovať, spoločné sedenie mali iba jedenkrát. To ale pani psychologička do správy nenapísala. Ale prácou a úlohou pani psychologičky je pravý opak a má hľadať riešenia. Mala sa zamerať na dieťa a nie na rodičov a opisovať ich v zlom svetle. No len pri jej osobe napísala do správy, že dcéra sa bála konfrontácie od matky. Tak isto to mohlo byť pri otcovi. Ako pani psychologička z dvoch stretnutí s ňou prišla k takému záveru? Nemala záujem o nejaký rozhovor. Odbila jej hodina a už ju posielala domov. Tak isto sa jej neotvorila dcéra. Pani psychologička jej mala pomôcť a dať nejaké kontakty na odborníkov, pretože si všimla zvláštne správanie na dcére. Šepot a znaky „asbergera“. Tak isto tvrdila, že najlepšie bude pre dcéru postupné stretávanie s otcom. No po poslednom stretnutí s bývalým partnerom bolo všetko inak. Takže nesúhlasí s týmito dojmami, nie zisteniami. Toto si pracovníčka nemôže dovoliť. Prvýkrát za 6 rokov kúpil otec maloletej topánky a dve bundy, za ktoré od nej žiadal polovicu. Alebo keď niečo kúpi, potom si to vypýta nazad. Maloletá všetko vidí a vníma. Matka bola tá, ktorá vyzývala otca, aby sa dcére pripomínal viac. A to preto, aby sa

dcéra cítila komfortne cez víkendy u otca. Otec ju však vždy odbil. Či už mu napísala správu, že dcéra ostala ležiaca v nemocnici, ako správny otec by utekal za dcérou, on však iba napísal, že je zvedavý na výsledky. Nerozumie, prečo potom podával návrh na súd. Na súde sa nebral do úvahy ani jeden z dôkazov. Zohľadnilo sa to, na čo má ako otec právo. Aj napriek tomu, že dcéra s otcom nechce tráviť čas a dokonca cítila jeden deň navyše, kedy pri neodkladnom opatrení súd určil predĺžené víkendy. Dcéra tak potom doma plakala, prečo som ju dala k otcovi na tak dlho. Chcela, aby dcéra, keď trávi víkendy u otca, aby sa cítila bezpečne a doma. Dcéra sa vyjadruje, že sa otca bojí a bojí sa mu niečo povedať. Dcéra sa ale otca báť nemá. Maloletá má zrazu 6 rokov a otec si začal nárokovať tráviť s ňou podstatne viac času. Otec mal prejavíť záujem o dcéru už oveľa skôr. Niet sa čudovať, že teraz nechce s ním tráviť toľko času. Ďalšia vec je to, že otec je vedený na úrade práce ako dobrovoľne nezamestnaný a nemá žiadny príjem. Na úrade práce sa vyjadril, že je živnostník. Toto sú maličkosti, ktoré sú prehliadnuteľné, ale týmito maličkosťami sa dá zistiť to, že otec maloletej neustále klame. Malo by sa pozerieť na maloletú, na jej zdravý psychický a fyzický vývin a mali by sme počúvať jej želania a prosby. Malo by sa počúvať, kde sa cíti bezpečne, kde sa cíti byť doma. Nesúhlasí s tým, aby ako matka nemohla v jednom roku tráviť s dcérou aspoň jeden vianočný sviatok. Otec nie je veriaci a tieto sviatky nie sú preňho dôležité, pre dcéru však áno. Taktiež nesúhlasí s jedným týždňom v mesiaci júl, a to s prvým týždňom od 01.07. do 08.07., „kde posledný júnový víkend prináleží otcovi a z tohto potom robí 11 súvislých dní. Prvé tri júlové týždne maloletá navštevuje škôlku, kde chce chodiť a súd neprihliada v žiadnom prípade na maloletú, ale na otca. Keď už majú byť predĺžené prázdninové dni, treba pozerieť na to, ktorý víkend prináleží otcovi a ktorý matke. Prikladám vyznačené dni otca na kalendári. Vyjadrenia pani psychologičky, pani kolíznej opatrovníčky, vyjadrenia špecialistov je, aby sa maloletej predlžovali dni postupne, preto zo začiatku s 11 dňami nesúhlasím. Taktiež žiadam, aby bola vypočítaná maloletá A. B.“ Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, prípadne sám vo veci objektívne na základe vlastného právneho názoru rozhodol nasledovne: „Uznesenie Otec maloletej A. B., narodenej XX.XX.XXXX je oprávnený stykať sa s maloletou dcérou nasledovne: Každý páry týždeň od piatku 15:00 hod, do nedele do 17:00 hod.

Počas vianočných sviatkov:

Každý páry rok od 23.12. od 10:00 do 25.12. do 17:00. Každý nepáry rok od 22.12. od 10:00 hod do 24.12. do 15:00 hod. Každý nepáry kalendárny rok od 30.12. od 15:00 hod do 2.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 17:00 hod.

Počas letných prázdnin:

Od 10.07. od 15:00 hod, do 13.07. do 17:00 hod. Od 24.07. od 15:00 hod, do 27.07. do 17:00 hod. Od 07.08. od 15:00 hod, do 10.08. do 17:00 hod. Od 21.08. od 15:00 hod do 24.08. do 17:00 hod.

Počas veľkonočných sviatkov a prázdnin:

Každý nepáry rok od piatka od 15:00 hod do nedele do 17:00 hod“.

16. Kolízny opatrovník vyjadril svoj súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

17. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka vo svojom odvolaní nepredložila žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré by mali mať vplyv na zmenu vydaného rozsudku. Matka nepravdivo vykresľuje otca, ktorý nie je schopný sa postarať a zabezpečiť potreby maloletej. Tvrdí, že od narodenia maloletej neprejavoval záujem, pritom sa vždy snažil o kontakt, či už telefonický alebo osobný, prípadne ju žiadal x-krát o to, že keď trávil stanovený víkend s maloletou, aby s ňou mohol byť dlhšie alebo častejšie, neumožnila mu to a vždy sa odvolala na to, že má súdom stanovené svoje dni a čas. Na dcéru pravidelne prispieva súdom stanovené výživné v sume 200 Eur mesačne a okrem výživného dobrovoľne prispievam na ďalšie výdavky ako sú lieky, poplatky v materskej škôlke, krúžky, oblečenie, obuv, kupuje športovú výstroj (zimné korčule, kolieskové korčule, bicykel, lyžiarsku výstroj a pod.). Veľakrát sa snažil dovolať dcéru cez videohovor, keďže pracoval istý čas v zahraničí a odporkyňa mu to nie vždy umožnila, nedvíhala telefón a až po jeho apelovaní cez SMS po pár dňoch odpísala, že si nevšimla, že volal alebo mali program, a keď prišli domov, už sa išli kúpať a do postele. Dcéru bežne dostáva na víkend s liekmi, lebo je chorá, alebo niečo na ňu „lezie“ a počas víkendu ochorenie prepukne. Každá choroba má svoju inkubačnú dobu, ale zo strany odporkyne je vždy na vine on. Nikdy nepovie, že majú v škôlke virózu, že možno bude chorá, ale vždy to využije proti nemu a v správe od detského lekára je uvedené, že po víkende s otcom dieťa ochorelo. Obvinenia, že si všetko vybaví, či už na polícii, na úrade práce, u psychologičky, na súde a podobne sú jej domnienky a ničím nepodložené dôkazy, ktoré používa ako útok na jeho osobu, pretože veľmi dobre vie, že dcéra je s ním rada, ale nechce o tom matke hovoriť, pretože žije dva svety. Jeden je pri matke a druhý svet má pri ňom. Vyjadrenie odporkyne k práci a posudku vypracovaným p. G. I. H. je tendenčný a zavádzajúci, nakoľko uvádza nepravdivé informácie

týkajúcej sa jeho osoby vo vzťahu s ňou a záver posudku, kde odporkyňa neopisuje v pozitívnom svetle, ale tak, aká v skutočnosti je, je pre ňu dehonestujúci a urážlivý. Odporkyňa nemá žiadne vysokoškolské odborné vzdelanie, aby mohla spochybňovať objektivitu predloženého posudku, sú to všetko opätovne len jej pocity a frustrácia. Keď sa rozpráva s dcérou o letnej dovolenke, teší sa, že pôjdu spolu k moru, na chalupu. Nesúhlasí s návrhom odporkyne, aby bola vypočutá aj mal. dcéra A., vzhľadom na jej vek, bolo by to pre ňu stresujúce a bola by pod tlakom matky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v plnom rozsahu.

18. Matka vo svojom vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s tým, aby odvolací súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

19. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá uviedla, že nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa o jeho záujme o kontakt s maloletou. Po narodení dcéry v októbri 2018 navrhovateľ pracoval v Nemecku a nejavil o dcéru aktívny záujem. Dlhodobo sa neozýval a iniciatíva v komunikácii a zasielaní fotografií bola z jej strany. Keď mala A. rok a pol, obával sa, či ho bude poznať, keď za ňou prišiel po dlhom čase. Odmieťa tvrdenie, že by bránila styku dcéry s otcom. Záujem prejavil v januári 2019, keď mala dcéra iba tri mesiace a bola výlučne dojčená. Navrhovateľ jej poslal návrh rodičovskej dohody, ktorý zahŕňal viacdenné odovzdávanie maloletej otcovi. Tento návrh nebral do úvahy fyziologické potreby dojčaťa ani skutočnosť, že maloletá v tom čase neprijímala žiadnu inú stravu ako materské mlieko. Navrhovateľ bol s dcérou aj v termíny, ktoré nemal podľa oficiálnej dohody - napr. cez víkend 27.- 29.12. alebo 2.2.2025. Otec sa začal dcére ozývať až v poslednom čase, ale dcéra vyžaduje pri stretnutiach aj jeho prítomnosť. Cez predĺžený víkend, ktorý trávili všetci spolu, sa dcéra vôbec nesprávala prirodzene, bola ako vymenená. Na dodržovaní rodičovskej dohody trvá hlavne preto, že sa v minulosti ústupky voči požiadavkám navrhovateľa obrátili proti nej. Navrhovateľ si často vynucuje spätné vrátenie vecí, ktoré kúpil, pričom to robí nevhodným spôsobom - priamo pred maloletou. Považuje za neakceptovateľné, aby bolo dieťa vystavované takýmto stresovým situáciám. Ak si navrhovateľ chce vyzdvihnúť nejaké predmety, mal by tak urobiť v čase, keď je maloletá v škôlke. Navrhovateľ sa domáhal aj kočíka, od ktorého žiaľ už nemá doklad, nakoľko to bolo pred 6 rokmi, ale jedná sa o kočík Cybex Priam, ktorý stal v tej dobe 900 Eur bez sedacej vymeniteľnej časti, na ktorý prispel iba 150 Eur. Maloletá nemá u otca zavedený pravidelný denný režim. Podľa jej slov chodí spať po polnoci a nedodržiavajú sa tam ani základné hygienické návyky, ako umývanie rúk a zubov. Po pobyte u otca sa vracia vyčerpaná a ráno ju nemožno zobudiť do materskej školy. Počas pobytu dcéry u otca podľa jej slov otec často „niekam odchádza“ a starostlivosť necháva na svojej matke. Osobitne poukázala na nevhodné správanie matky navrhovateľa voči maloletej, ktorá jej tesne pred odchodom do matkinej starostlivosti podáva potraviny, ktoré jej zdravotne nevyhovujú, napr. 9.2. dostala dcéra na večeru misku medu, čo spôsobilo jej hyperaktivitu a tráviace ťažkosti počas noci. Rovnako považovala za nevhodné, že v období, keď sa maloletá pripravuje na odchod, je cielene zadržovaná sledovaním rozprávky, čo vedie k zbytočným konfliktom a stresu. Navrhovateľ si zisťuje informácie o jej osobe, priateľoch a rodine, ako aj o svedkoch, ktorí mali vypovedať. Tieto skutočnosti považuje za zastráňovanie. Dcéra sa navyše viackrát vyjadrila, že sa otca bojí. Maloletá veľmi ťažko prijíma zmeny, o čom je navrhovateľ dobre informovaný. V záujme oboch rodičov je pristupovať k starostlivosti citlivo a zodpovedne, najmä pokiaľ ide o akékoľvek zmeny v jej živote. Navrhovateľ by mal aktívne podporovať zdravý výchovu maloletého dieťaťa, nie vytvárať psychický tlak. Maloletá je citlivá a empatická, no vykazuje strach z otca, čo považuje za alarmujúce. Starostlivosť o dieťa by nemala byť postavená na sporoch medzi rodičmi, ale na jeho skutočnom záujme a potrebách. „V roku 2026 je naplánované kontrolné MRI mozgu, ktoré potvrdí alebo vylúči potrebu operácie, nakoľko na poslednom vyšetrení bola diagnostikovaná napnutá cieva na mozgu a je pod lekárskej dozorom.“

20. K doručenému vyjadreniu matky sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že „Už na pojednávaní na súde som upozornil, že priložené videá sú staré minimálne 2 roky a SMS sú vytrhnuté z kontextu. Za povšimnutie stojí, ako ma navrhovateľka má uloženého v telefóne : "Šašo". Na svojej podanej žiadosti o úpravu styku s dcérou trvám a budem rád keď, sa konečne po 13 mesiacoch dočkám rozhodnutia súdu, aby som s maloletou dcérou A. mohol tráviť viac času. Opätovne dávam do pozornosti, že vyživovaciu povinnosť si plním svedomite a prispievam aj navyše, ako je napr. gymnastika, dovolenka, lieky a podobne. K ostatným tvrdeniam matky nepovažujem za potrebné sa podrobne vyjadriť. Trvám na svojom vyjadrení zo dňa 23.01.2025 k odvolaniu matky v plnom rozsahu.“

21. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníčkou – matkou (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila

zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolaní (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

22. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ išlo o odvolanie odvolateľky a v ňom tvrdených skutočnosti, tak na rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľka nevzniesla žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011).

23. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania matky, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať jej za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

24. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

25. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že matka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj matka (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

26. Matka podľa obsahu odvolania namietala, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

27. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

28. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

29. Súdom prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku

hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané matkou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

30. Posúdením matkou produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému komplexnému upraveniu práv a povinností rodičov k mal. A. ako okresný súd.

31. Odvolací súd vychádzal z okresným súdom ustáleného skutkového stavu a výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrh otca je podaný dôvodne. Nielen podľa okresného súdu, ale i podľa odvolacieho súdu od

posledného súdneho rozhodnutia zo dňa 16.02.2022, ktorým bolo rozhodnuté o úprave stretávania sa otca s maloletou A., došlo k tak podstatnej zmene pomerov s ohľadom na to, čoho sa otec v konaní domáhal, že je v záujme maloletej, aby ich styk s otcom bol počas sviatkov a prázdnin primerane rozšírený. Maloletá A. od poslednej úpravy stretávania je v období aktívneho rastu, no i keď naďalej navštevuje škôlku je v životnom období, keď nastávajú zmeny v tom smere, že sa postupne učí odpútať od matky ako v jej živote primárnej vzťahovej osobe, a s ktorou má vytvorenú hlbokú vzťahovú väzbu. Okresný súd podľa odvolacieho súdu správne vo veci rozhodol autoritatívne, nakoľko rodičia nedospeli od podania návrhu otca k rodičovskej dohode na informatívnom stretnutí pred koordinátorkou pre Cochem, ani na dvoch súdom nariadených súdnych pojednávaniach. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že komunikácia medzi rodičmi je konfliktná, pričom súčasťou ich komunikačnej bariéry je práve nedostatočná schopnosť porozumieť myšlienkam a názorom rodičov voči sebe.

32. Vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne vyhodnotil, že na strane maloletej A. a ani otca ako rodiča, ktorý je nositeľom práva realizovať styk s maloletou, neboli vykonaným dokazovaním zistené žiadne okolnosti, pre ktoré by nemohol byť styk otca s maloletou rozšírený a realizovaný v rozsahu, ktorého sa otec domáha, a ktorý zodpovedá podľa okresného súdu v zásade skôr užšej ako štandardnej úprave styku rodiča s dieťaťom, a to i s ohľadom na vek maloletej. Primárne vo svetle produkovaných a z listín plynúcich skutočností, odvolací súd vo vzťahu k posudzovanej problematike považuje za potrebné zdôrazniť, že žiaden rodič nie je schopný dať dieťaťu širokospektrálne všetko, čo dieťa pre svoj život potrebuje (čím odvolací súd nemá na mysli materiálnu stránku zabezpečenia dieťaťa), a preto pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti, rovnocenná participácia každého rodiča na výchove a starostlivosti o každého maloletého už od jeho narodenia je veľmi významná a nezastupiteľná. Odvolacím súdom, tak ako uviedol aj okresný súd, bol vyhodnotený matkou navrhovaný rozsah styku otca s maloletou ako bezdôvodne obmedzujúci a nemajúci podklad v skutkovom stave tak, ako ho okresný súd zistil a vyhodnotil v rámci konania. Ak mal okresný súd vykonaným dokazovaním ustálené, že na strane maloletej žiadne špecifické dôvody (zdravotný či psychický stav) nie sú, tak potom nie sú dôvody pre obmedzovanie kontaktu dieťaťa s druhým rodičom, ktorý má záujem a aj dostatočné schopnosti participovať aj na tejto časti života maloletého dieťaťa, a potom ani podľa odvolacieho súdu nebol dôvod, aby uvedené nebolo tomuto rodičovi umožnené. Podstatné je potrebné uviesť, že aj keď matka v priebehu konania poukazovala na skutočnosť, že maloletá trpí Aspergerovým syndrómom, a preto treba k úprave stretávania s ňou pristupovať osobitne citlivo, táto diagnóza maloletej v priebehu konania nebola diagnostikovaná, pričom matka potvrdila, že maloletej toto ochorenie nebolo potvrdené, pričom sa nezúčastňuje ďalšej diagnostiky v tomto smere. Je potrebné na tomto mieste uviesť, že v zásade ani takéto ochorenie samo osebe by nemalo vo všeobecnosti mať vplyv na rozhodnutie o rozšírení styku otca s maloletou, no bolo by potrebné zväžiť v kontexte ostatných okolností. Nepochybne najvhodnejším spôsobom, akým je možné vzájomné vzťahy dieťaťa s rodičmi v situácii, keď rodičia už spolu nežijú, rovnocenne rozvíjať, je nastavenie takej formy výkonu osobnej starostlivosti o mal. dieťa a jeho výchovného prostredia, ktorá na to vytvorí čo možno najlepšie podmienky, čo je obvyčajne možné dosiahnuť predovšetkým dohodou rodičov, ktorí v kolízii a so zreteľom na záujem mal. dieťaťa, podriadiac tak niekedy vzájomne narušené vzťahy vyššiemu princípu, nepreferujú svoje vlastné záujmy a predstavy o spôsobe usporiadania výkonu týchto práv, k naplneniu čoho však zjavne v podmienkach posudzovanej veci nedochádza.

33. Podľa odvolacieho súdu, je preto neudržateľné, ak takto vzniknutý stav jednoznačne nekonformný predovšetkým pre maloletú A., ešte vyhocujú rodičia prostredníctvom vzájomných nezhôd ovplyvnených na ich stranách rôznymi predstavami týkajúcimi sa ďalšej starostlivosti o ňu, čím ju nepochybne vystavujú ďalším traumatizujúcim zážitkom napriek tomu, že ich povinnosťou, naviac

vzhľadom na vek dieťaťa a takúto zásadnú zmenu v jeho živote, je pred takýmito situáciami dieťa chrániť. Úlohou rodičov v takomto stave by malo byť, aby vzhľadom na záujem maloletej sa svojím správaním približovali k stavu, aby riešenie dotknutej otázky bolo vo všetkých aspektoch v záujme dieťaťa, teda aby opustili svoje vlastné egoistické záujmy, pretože každý rodič by si mal byť vedomý toho, že prioritou záujmu dieťaťa platí i preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho sfére (v jeho živote či už v súčasnosti alebo v budúcnosti) prejavujú intenzívnejšie negatívne ako v živote rodiča ako človeka dospelého; dieťa totiž nie je „hotová“ silná osobnosť a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často si nesie psychické traumy po celý život (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 266/10 z 18.08.2020).

34. Odvolací súd tak, ako v iných prípadoch aj v tomto zdôrazňuje, že nielen verbalizovanie tohto stavu, ale premietnutie vyššie požadovaného postoja do praktického života mal. dieťaťa, ktorý spočíva v tom, že prioritne veci týkajúce sa dieťaťa rodičia budú riešiť dohodou a autoritatívne rozhodnutie súdu bude pre nich len krajnou možnosťou, je obrazom ich skutočného vzťahu k mal. dieťaťu. Toto však vyžaduje zodpovedné nazeranie na vlastné konanie s preferenciou záujmu maloletého dieťaťa, k naplneniu čoho však doposiaľ zjavne nedochádza, keďže rodičia nie sú schopní vyriešiť konsenzom ani základné otázky týkajúce sa dieťaťa a ich predstava, že akúkoľvek nezhodu medzi sebou, či nevyriešené vzájomné konflikty budú riešiť vyvolávaním konaní s odprezentovaním, že ich vedú práve vo svetle záujmu mal. dieťaťa, je neudržateľná a s naplnením verbalizovaného záujmu na zdravom psychickom a fyzickom živote dieťaťa nezlučiteľná.

35. Faktom však je podľa odvolacieho súdu, že za aktuálne narušených vzťahov medzi rodičmi, pri minimálnom predpoklade dosiahnutia konsenzu v otázkach, ktoré boli nastolené v tomto procese, odvolací súd vzhliadol v zhode so súdom prvej inštancie potrebu upraviť výkon rodičovských práv voči mal. dieťaťu, vo svetle eliminovania negatívnych dopadov na mal. dieťa v ďalšom procese vývoja nezhôd medzi ich rodičmi.

36. Vo vyvolanom odvolacom konaní matka uvádzala svoj návrh určenia styku otca s maloletou. V odvolaní uviedla „sa otca s maloletou bolo v postupných intervaloch. A preto z rozsudkom nesúhlasím. Nesúhlasím s tým, aby som ja matka nemohla v jednom roku tráviť s dcérou aspoň jeden vianočný sviatok. Otec nie je veriaci a tieto sviatky nie sú preňho dôležité, pre dcéru však áno. Taktiež nesúhlasím s jedným týždňom v mesiaci júl a to s prvým týždňom od 01.07. do 08.07., kde posledný júnový víkend prináleží otcovi a z tohto potom robí 11 súvislých dní. Prvé tri júlové týždne maloletá navštevuje škôlku, kde chce chodiť a súd neprihliada v žiadnom prípade na maloletú, ale na otca. Keď už majú byť predĺžené prázdninové dni, treba pozerať na to, ktorý víkend prináleží otcovi a ktorý matke. Prikladám vyznačené dni otca na kalendári. Vyjadrenia pani psychologičky, pani kolíznej opatrovníčky, vyjadrenia špecialistov je, aby sa maloletej predlžovali dni postupne, preto zo začiatku s 11 dňami nesúhlasím“. Pokiaľ ide o konkrétny rozsah styku otca s maloletou, tak podľa zistení odvolacieho súdu, bežný styk okresný súd v priebehu roka okresný súd ponechal bez zmeny, keďže ani jeden z rodičov sa toho nedomáhal, preto zostal nezmenený, teda v rozsahu každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., no pre právnu jasnosť bol zmenený výrok posledného súdneho rozhodnutia o úprave styku v celom rozsahu. Odvolací súd, vo väzbe na odvolacie dôvody matky, posúdil rozhodnutie okresného súdu a dospel k rovnakým záverom, pokiaľ išlo o úpravu styku otca s maloletou A. počas letných prázdnin, keďže nebol dôvod, aby bol tento styk upravený v užšom, než v rozsahu, ktorého sa otec domáhal. Súhlasí odvolací súd s okresným súdom, že letné prázdniny sú obdobím, kedy deti nie sú zaťažované povinnosťami a svoj čas môžu venovať oddychu, voľnočasovým aktivitám a tráveniu času s rodičmi a ich rodinami. Je to zároveň čas, počas ktorého rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti, môže rozvíjať a upevňovať svoj vzťah s dieťaťom počas dovolení a prázdninových aktivít, ktoré prirodzene majú v sebe potenciál zblížiť dieťa s takýmto rodičom. Do roviny svojich záverov nielen okresný súd, ale i odvolací súd zahrnul i skutočnosť, že maloletá počas posledného zisťovania jej názoru v zmysle svojho záveru zo šetrenia pomerov zo dňa 21.11.2024 sa vyjadřila, že chce k otcovi chodiť tak ako je tomu aj teraz, na ktorý okresný súd síce prihliadol (§ 8 ods. 1 CMP), no nerozhodol podľa neho, a to predovšetkým, preto, že maloletá prakticky inú úpravu ani nemá zažitú (napríklad v rozsahu 7 dní strávených s otcom počas letných prázdnin), a preto ak tu bola určitá opatrnosť z jej strany, ako i to, že vnímanie času v jej veku môže byť odlišné, tak toto nebolo dostatočným dôvodom pre iné rozhodnutie, ako učinil okresný súd. Ak za tejto situácie okresný súd tento názor maloletej nepovažoval za rozhodujúci, to aj preto, že do určitej miery nebolo možné vylúčiť, či už vedome alebo nevedome prevzatie názoru matky, s ktorou má hlbokú citovú väzbu, a ktorú nechce celkom prirodzene nechce sklamať, tak správne tento postoj maloletej zostal bez nosného vplyvu na rozhodnutie okresného súdu v tejto rovine. Táto úprava stretávania sa s otcom počas letných prázdnin smeruje k tomu, aby bola

požiadavka rovnakej rodičovskej starostlivosti, čo najviac naplnená, a čo nepochybne aj v záujme maloletého dieťaťa, ktoré má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov.

37. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu i úpravu styku otca s maloletou počas jarných, veľkonočných a zimných prázdnin, kde v plnom rozsahu zohľadnil štandardnú úpravu styku tak, ako vyplýva i zo súdnej praxe. Pokiaľ ide o úpravu stretávania sa otca s maloletou počas vianočných sviatkov v období, táto už bola upravená ostatným rozsudkom. Ak okresný súd pristúpil k jej zmene s ohľadom na požiadavku otca rozšírenie sa stretávania v období vianočných sviatkov od 22.12. od 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka, tak aby čas strávený s oboma rodičmi bol rovnomerne rozvrhnutý, aby každý z rodičov mal pravidelne (párny resp. nepárny rok) časový priestor prežiť, či sláviť na jednej strane Štedrý večer a vianočné sviatky alebo na druhej strane Silvester a oslavy príchodu nového roka s maloletou, tak bolo namieste, aby maloleté dieťa malo možnosť prežiť a sláviť tieto sviatky aj s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti. Rovnaká úvaha viedla nielen okresný súd, ale i odvolací súd k úprave styku otca s maloletou počas veľkonočných sviatkov, ktorej sa otec taktiež domáhal. Ak okresný súd vedený úvahami upravil styk otca s maloletou počas

prázdnin a sviatkov s prestriedaním medzi rodičmi v párnom a nepárnom kalendárnom roku, aby ani jeden z nich nebol ukrátený na trávení času s maloletým počas tohto obdobia, tak odvolací súd nemal na základe odvolacej argumentácie matky vytvorený priestor na odklon od nich. Pokiaľ matka poukazovala na to, že „súd neprihliada v žiadnom prípade na maloletú, ale na otca“, tak túto argumentáciu bližšie nekonkretizovala. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v čl. 4 CMP, ktoré odvolací súd aplikuje pri svojom rozhodovaní, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho „najlepšom záujme“. Inými slovami, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine. Odvolací súd dospel k záveru po dôkladnom zvažovaní, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa rozhodnutie upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí spĺňať i atribúty s ohľadom na charakter a význam chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom je možno realizovať i neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovy prítomnosťou, či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnějšíou výchovnou metódou. Rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme dieťaťa, aby mu nebolo odňaté právo mať zabezpečený pravidelný osobný čo najširší kontakt s oboma rodičmi. Ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča (pokiaľ o tom nerozhodne súd). Ak matka v odvolaní poukazovala na potrebu postupnosti styku otca s maloletou, pričom tento poukaz spojila s odvolaním sa na vyjadrenia „pani kolíznej opatrovníčky, vyjadrenia špecialistov“, a to bez bližšieho zdôvodnenia v odvolaní, tak odvolací súd ich nevnímal v tomto štádiu konania, za situácie, kedy styk otca s maloletou prebieha, ako dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu v tejto rovine, keďže práve takéto rozhodnutie okresného súdu prispieva k tomu, aby bola požiadavka rovnakej rodičovskej starostlivosti, čo najviac naplnená, ktorý záver je nepochybne primárne v záujme maloletého dieťaťa, ktoré má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov.

38. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky, ktorá sa týkala výsluchu maloletej súdom, odvolací súd konštatuje, že maloleté dieťa, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, má právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni (viď čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa). Aj z § 43 ods. 1 zákona o rodine vyplýva, že maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Podľa zistení odvolacieho súdu súčasťou spisového materiálu je aj správa kolízneho opatrovníka zo dňa 26.06.2024 (č.l. 190 spisu), správa kolízneho opatrovníka zo dňa 21.11.2024 (č.l. 224 spisu), z ktorých vyplýva, že maloletá bola opakovane vypočutá kolíznym opatrovníkom, čo v konečnom dôsledku zostalo nepochybné odvolaním a neboli preukázané žiadne skutočnosti, pre ktoré by tieto vypočutia boli nedostatočné a bolo by potrebné maloletú vypočuť v konaní pred okresným súdom.

39. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho

rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

40. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov mal. A. ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

41. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

42. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarcu konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľka ani nespochybnila a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzala.

43. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

44. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.